

גובה המים הולך ופוחת, שילוח העורב והיונה,
היציאה מן התיבה (פרק ח)

מרחב
תנ"ך

ישיבת
אמי"ת
אלירד
פ"ת

חומש
בראשית

פרקי חומש בראשית

פרקי
יוסף ואחיו
(לז-נ)

פרקי
יעקב
(כז-לו)

פרקי
יצחק
(כא-כו)

פרקי
אברהם
(יב-כה)

פרקי
הבריאה
ותחילת
האנושות
(א-יא)

תקציר פרק ח

בפרקנו מסופר על הפסקת המבול והיציאה מן התיבה, עד להבטחה של ה' שהמבול לא יקרה שנית. התיאור בא בהדרגתיות.

מהמבול ועד הפסקת ירידת הגשמים "וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת-נֹחַ וְאֶת כָּל-הַחַיָּה וְאֶת-כָּל-הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה" וְה' מביא רוח על הארץ כדי שמפּלס המים ירד. הגשם מפסיק לרדת, והמים אט אט מפסיקים למלא את הארץ.

מהפסקת המבול ועד ייבושת הארץ לאחר מאה וחמישים ימים, התיבה נוגעת בקרקע, אך גם אז לוקח זמן עד שממש אפשר לצאת: נח שולח את העורב והיונה כדי לבדוק האם הארץ יבשה לגמרי. אחרי כמה ניסיונות, עם שוב היונה עם עלה זית, נח מבין שהארץ יבשה והוא פותח את התיבה ומגלה ש"וַהֲיָה חֲרָבוֹ פְּנֵי הָאָדָמָה".

מהיציאה של נח ועד ההבטחה נח לא יוצא מן התיבה ללא הוראה מה', וכך ה' אומר לו לצאת מן התיבה. נח יוצא מן התיבה והדבר הראשון שהוא עושה הוא להקריב קרבן לה'. ה' מריח את הקרבן: "וַיִּרַח ה' אֶת-רִיחַ הַנְּיִיחִים" ומחליט שלא יביא עוד מבול על הארץ: "וְלֹא-אֶסַף עוֹד לְהַכּוֹת אֶת-כָּל-חַי כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי". בפרק הבא נקרא על הברית שבאה בעקבות הבטחה זו.

השנה ה 600 לחיי נח

20.11
?

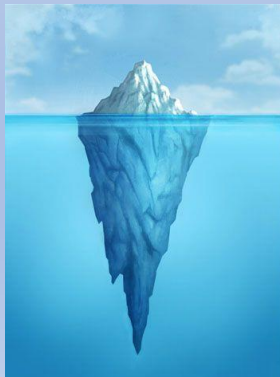
שילוח
העורב

10.10

נראו
ראשי
ההורים

בְּעֵשְׂרֵי
בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ
נִרְאוּ
רָאשֵׁי הַהָרִים

ה וְהַמַּיִם
הָיוּ
הַלֹּדֶג וְחֹסֶד
עַד הַחֹדֶשׁ
הָעֵשְׂרִי,

17.7

התיבה
נחה
על הרי
אררט

ד וַתָּנַח הַתֵּבָה
בַּחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִיעִי
בְּשִׁבְעָה עָשָׂר
יוֹם לַחֹדֶשׁ
עַל הַרֵי אֲרָרַט:

ג וַיֵּשְׁבוּ
הַמַּיִם
מֵעַל הָאָרֶץ
הַלֹּדֶג וְשׁוּב
וַיַּחֲסְרוּ
הַמַּיִם
מִקְצֵה
חַמְשִׁים
וּמֵאֵת יוֹם:

א וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נֹחַ,
וְאֵת כָּל הַחַיָּה
וְאֵת כָּל הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר
אִתּוֹ בַּתֵּבָה, וַיַּעֲבֵר
אֱלֹהִים רוּחַ עַל הָאָרֶץ,
וַיֵּשְׁבוּ הַמַּיִם:
ב וַיַּסְכְּרוּ (וויסגרו) מַעֲיֵנַת
תְּהוֹם, וְאָרְבַּת הַשָּׁמַיִם,
וַיִּפְּלֵא (ויפסק) הַגֶּשֶׁם מִן
הַשָּׁמַיִם:

17.2

החל
הגשם
והמעיינות
נפתחו

וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם,
וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת חֲלוֹן הַתֵּבָה אֲשֶׁר עָשָׂה
וַיִּשְׁלַח אֶת הָעוֹרֵב, וַיֵּצֵא יָצוּא וָשׁוּב
עַד יִבְשֹׁת הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ:

ט וְלֹא מִצְּאָה הַיּוֹנָה מְנוּחַ לְכַף רַגְלָהּ
וּתְשֵׁב אֵלָיו אֶל הַתֵּבָה כִּי מַיִם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ
וַיִּשְׁלַח יְדֹו וַיִּקְחָהּ, וַיָּבֵא אֹתָהּ אֵלָיו אֶל הַתֵּבָה:

ח וַיִּשְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה מֵאֲתוֹ לְרֹאוֹת
תְּקֵלוֹ הַמַּיִם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה:

י וַתָּבֵא אֵלָיו הַיּוֹנָה לֵּעֵת עָרֵב
וַהֲנִיחָהּ עָלָה זֵית טָרֵף בְּפִיהָ
(עלה זית רענן בפיה, או עלה זית שבור, כרות ע"י היונה)
וַיֵּדַע נֹחַ כִּי קָלוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ
(או שידע מעצם העובדה שיש ענף עץ שבולט מעל המים המכסים את הארץ או מהעובדה שחזרה רק בערב)

י וַיִּחַל (המתין) עוֹד שְׁבַעַת יָמִים אַחֲרֵי
וַיִּסֹּף שִׁלַּח אֶת הַיּוֹנָה מִן הַתֵּבָה:

וְלֹא יָסְפָה שׁוּב אֵלָיו עוֹד:

יב וַיִּחַל (והמתין) עוֹד
שְׁבַעַת יָמִים אַחֲרֵי
וַיִּשְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה

יג וַיְהִי בְּאַחַת וָשֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה, בְּרֵאשׁוֹן בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ, חָרְבוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ

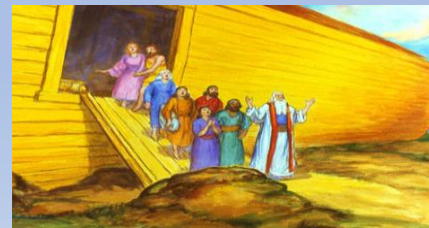
וַיִּסַּר נֹחַ אֶת מִכְסֵה הַתְּבָה וַיֵּרָא וְהִנֵּה חָרְבוּ פְּנֵי הָאָדָמָה:

יד וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בְּשִׁבְעָה וָעֶשְׂרִים יוֹם לַחֹדֶשׁ – יָבְשָׁה הָאָרֶץ:

השנה ה 601 לחיי נח

27.2

יבשה
הארץ

נח
מצטווה
לצאת מן
התיבה

1.1

חרבו המים
מעל הארץ

נח מסיר את
מכסה התיבה
ורואה שחרבו
פני האדמה

טו וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל נֹחַ לֵאמֹר:

טז יֵצֵא מִן הַתֵּבָה אַתָּה וְאִשְׁתְּךָ וּבְנֵיךָ וּנְשֵׁי בְנֵיךָ אִתְּךָ:

יז כָּל הַחַיָּה אֲשֶׁר אִתְּךָ מִכָּל בֶּשָׂר בְּעוֹף וּבַבְּהֵמָה

וּבְכָל הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ

הֵיִצֵּא אִתְּךָ וְשָׂרְעוּ בָאָרֶץ וּפְרוּ וּרְבוּ עַל הָאָרֶץ:

יח וַיֵּצֵא נֹחַ וּבְנָיו וְאִשְׁתּוֹ וּנְשֵׁי בְנָיו אִתּוֹ:

יט כָּל הַחַיָּה כָּל הָרֶמֶשׂ וְכָל הָעוֹף

כָּל רוֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ לְמִשְׁפַּחְתֵיהֶם

יֵצְאוּ מִן הַתֵּבָה:

כ וַיְבֹן נֹחַ מִזְבֵּחַ לַה'

וַיִּקַּח מִכָּל הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וּמִכָּל הָעוֹף הַטְּהוֹר

וַיַּעַל עֹלֹת בַּמִּזְבֵּחַ:

כא וַיִּרַח ה' אֶת רִיחַ הַנִּיחֹחַ, וַיֹּאמֶר ה' אֶל לִבּוֹ:

לֹא אֲסַף לְקַלֵּל עוֹד אֶת הָאָדָמָה (לקבוע שהיא ארורה כמו שקולל אדם הראשון) בְּעִבּוֹר הָאָדָם (בגלל חטאי האדם)
כִּי יַעַר לֵב הָאָדָם רַע מִנְעֲרָיו,

וְלֹא אֲסַף עוֹד לְהַכּוֹת אֶת כָּל חַי כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי:

כב עַד כָּל יְמֵי הָאָרֶץ (כל עוד הארץ קיימת יהיו סדרי העונות כרגיל מדי שנה בשנה ולא מבוטלים כמו בתקופת המבול ומג האוויר החריג לאותה שנה):

לֹא יִתְבַטְּלוּ זֵרַע וְקִצִּיר (תקופת הזריעה ותקופת הקצירה) וְכֵן לֹא יִתְבַטְּלוּ: וְקָר וְחָם, (וכן לא יתבטלו): וְקִיץ וְחֹרֶף

(וכן לא יתבטלו): וַיּוֹם וְלַיְלָה, לֹא יִשְׁבְּתוּ (לא ייפסקו, כל אלו לא יתבטלו)

